

vil i Reglen være for en 10—12,000 Kr., somme Tider kan det være noget mindre, somme Tider noget mere efter Omstændighederne og Størrelsen, men det er omtrent Beløbet, der medgaar til Opførelsen af saadanne Kirker, og det er en Kendsgerning, at de allerfleste af disse Valgmenighedskirker ere ganske anderledes indrettede med Nutidens Gudstjenestes Krav for Dje end de almindelige Sognekirker. Menighederne befinde sig i en saadan Kirke langt bedre, den er hyggeligere indrettet og ordnet langt bedre efter den Maade, hvorpaa vi nu til Dags holde Gudstjeneste, og hvorpaa Menigheden ønsker at have det, end de sædvanlige Kirker, som vi have. Jeg tror, at det var heldigt, om vi ved Opførelsen af nye Kirker kom ind paa et lignende Princip som det, der er anvendt af Valgmenighederne. Men mit egentlige Motiv til at stemme for den foreslaaede Nedsættelse er mit Ønske om, at det i ethvert Fald til næste Aar maa blive taget under Overvejelse, inden vi bevilge Beløb til nye Kirkers Opførelse, om Tiden ikke nu er til at gennemføre en Lov, hvorved Kirkerne her i Landet aabnedes til en ganske anden fri Benyttelse baade for Sognemenigheden til de forskellige religiøse Møder o. s. v., som den kan ønske at holde, og for saadanne nye Menighedsdannelser, som Valgmenighederne, der holde sig indenfor den folkekirkelige Ramme og stille sig under de folkekirkelige Menighedsheders Tilsyn, end nu er Tilfældet. Det vil i ethvert Tilfælde for mig ad Aare være en Betingelse for, at jeg overhovedet gaar med til nye Bevillinger paa dette Omraade. — Jeg skal endnu kun med et Par korte Bemærkninger anbefale det Forslag, der er stillet om at give Bidrag til Gymnastikstesten i Stockholm. Efter de Oplysninger, jeg har indhentet om denne Sag fra Gymnastikere her i Byen, der ønske at deltage, tror jeg sikkert, at dette er en Lejlighed, hvor det vilde være i højeste Grad uheldigt, om Danmark skulde savnes. Vi bør ikke lade en saadan Lejlighed til at deltage i et Møde med fremmede Folk og til der at modtage de forskelligartede Paavirkninger, som der kunne faas, gaa os forbi, og jeg tror, at man i det hele vil gavne det nationale Liv her i Landet, ved at denne Bevilling bliver givet.

Sarvald Jensen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg saavidt mulig fatte mig i Korthed angaaende det, jeg har at sige. Hvad der nærmest har bragt mig til at tage Ordet, er den Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der findes i Bilag Nr. 110 til Vædringsforslagene angaaende Kontraktforholdene med Hensyn til Opførelsen af Statens Bygninger. Men forinden jeg gaar over dertil kunde jeg ønske at hnytte et Par Bemærkninger til enkelte af Vædringsforslagene og da navnlig til Vædringsforslagene Nr. 77 og 79. Naar jeg for mit Vedkommende er med til at stemme for disse Vædringsforslag, er det fordi det staaar saa levende for min Erindring og fordi det staaar saa levende for os, der tilhøre Arbejderpartiet, hvilke Forsølgelser der ere blevne anderledes tænkende til Del under det nuværende Ministerium. Jeg mindes, hvorledes Arbejderne paa Statens Værksteder ere blevne kastede ud af Værkstederne, hvorledes Sultens og Nødens Piff ere bleven svunget over Hovederne paa dem, naar de have tilladt sig at have en anden Overbevisning end den, der nu en Gang var den gængse heri Landet, og noget lignende kan jo siges at være Tilfældet med de to Mænd, som her er Tale om. Det glæder mig dog at se, at den ærede Kultusminister dog klapper der, hvor hans Kollega har slaaet, idet han har indstillet Kaptein Sørensen til Understøttelse trods det, at Kaptein Sørensen er bleven afstediget af Krigsministeren. Jeg tror, at enten vi ere Arbejdere, eller vi som disse Mænd, her er Tale om, tilhøre andre Samfunds-klasser, skulle vi dog bestræbe os for, hvilken Klasse vi end tilhøre, at værge, jeg vil kalde det vor personlige Ret, vor Ret til at have en Overbevisning, vor Ret til at udøve denne Overbevisning, hvor der gives os Lejlighed dertil, naar vi udøve den paa en Maade, som sommer sig for gode Borgere. Denne Ret skulle vi, hvad enten vi ere Arbejdere eller tilhøre andre Samfunds-klasser, søge at garantere hinanden, og naar der, saaledes som jeg mener, er gjort disse Mænd Uret, vil jeg ogsaa være med til ved min Afstemning at demonstrere mod den Maade at gøre Uret overfor Borgerne heri Landet, som det er blevet Skik og Brug i de senere Aar. — Med Hensyn til selve det Spørgsmaal, jeg ønsker at tale om, vil